

Derfor bliver Arbejdet derved ganske anderledes vanskeligt. Og det bliver ogsaa paa en anden Maade meget vanskeliggere. Man legaliserer selvfølgelig kun de Stoffer, der have passeret deres Barndomsperiode, ved hvilke det derfor er let at træffe Bestemmelse, ja, hvor man endog saa meget hyppigt kan nøjes med blot at slaa op i franke eller belgiske Love; en anden Ting er det derimod, saa snart man gaa over til at forbyde Stoffer, hvor man skal have fat i Pikater og Motorer i deres fineste Sammensætninger, fordi disse Stoffer ere i særlig Grad egnede til Anvendelse i Dindstøbens Tjeneste, og derfor maa forbydes af Hensyn til Samsundet. I det Tilfælde er der ingen Tvivl om, at Justitsministeren vil saa et meget betydeligt Arbejde.

Justitsministeren (N. L. K. M. A. N.): Jeg finder mig dog foranlediget til at gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som den ærede sidste Taler fremkom med. Jeg kan nemlig for det første slet ikke gaa ind paa den Betragtning, at Loven, hvis den bliver affattet efter Flertallets Forslag, vilde være noget nær illusorisk. Det tror jeg paa ingen Maade. Naar den bliver affattet, som det ærede Flertal foreslaar, saa kommer den dog til at indeholde, hvad der er meget vigtigt og fra første Færd egentlig var Hovedhensigten — maaste endogjaa den eneste Hensigt — med Loven, nemlig at berettigede til en Kontrol med Fabrikationen og Forhandlingen af disse praktisk hyppigt brugte Sprængstoffer, Dynamit og deslige, og det savne vi enhver Ret til nu. Dette anser jeg for at være en Ret, der ingenlunde er uden Betydning, netop fordi det er Stoffer, der bruges, og som der kan være Tale om, at Folk vilde probere paa at fabricere her i Landet, og Stoffer, som der ogsaa faktisk handles en hel Del med her. Al der gives Udgang til at træffe kontrollerende Forsigtighedsregler med Hensyn til disse hyppigt forekommende Stoffer, som have Betydning i Praxis, det kan jeg ikke betragte som værende uden Værdi, og derfor kan jeg ikke gaa ind paa at betragte det, som det ærede Flertal foreslaar, som nogenlunde illusorisk. — Hvad dernæst angaar Spørgsmaalet om, hvorvidt Landstinget vil finde sig i dette, eller det vil redigere Lo-

ven anderledes, tilbage til den tidligere Skikkelse, saa er det noget, jeg ikke har talt et eneste Ord om, thi det ved jeg ikke noget om. Landstinget maa naturligvis selv tage Bestemmelse om, hvorledes det vil stille sig til Forslaget, naar det kommer op til Landstinget igen. — Hvad angaar det saa meget omtalte Endringsforslag Nr. 28, som skulde blive den ny § 10, saa kan det jo godt være, at det vilde være for meget forlangt af det ærede Mindretal, at det skulde gøre sig saa megen Umage for at hjælpe sine Modstandere i Udvalget med at redigere Paragraffen paa bedst mulig Maade, men det er heller ikke saa meget det, som jeg har brudt mig om at gøre gældende, som dette, at naar der ikke er andre Indvendinger at gøre end den Slags, som kunne afhjælpes ved smaa Endringer, saa har Indvendingen ikke meget at betyde. Det er muligt, at jeg har misforstaaet den ærede Taler, men jeg troede, at det var en af det ærede Mindretals Indvendinger mod Nr. 28, at den ikke tog Sigte paa, om Stofferne vare let eksploderende, og dertil sigtede mine Bemærkninger, men har jeg deri taget fejl, saa beder jeg det ærede Mindretal om Undskyldning. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at det var en af de Ting, som det ærede Mindretal særlig paaanførte ved Udfattelsen af Nr. 28. — Hvad Endringsforslag Nr. 19 angaar, saa er jo Forholdet det, at det er noget, som det ærede Mindretal foreslaar, men som Flertallet ikke foreslaar, og som ikke kommer til at staa i Loven, hvis Mindretallets Forslag bliver fortaget. I saa Tilfælde blide jo baade Regeringen og Rigsdagen fri for at træffe disse Bestemmelser om Opbevaringsmaaden, og derfor ser jeg ikke rettere, end at de Bemærkninger, jeg gjorde om Endringsforslag Nr. 19, fra det Synspunkt kunde være udtommen berettigede. Jeg gaar ud fra, at det ærede Mindretal har meget større Sagskyndighed end nogen anden her paa dette Punkt, men det forekom mig dog, at det ærede Mindretals Udtalelser seldt lidt anderledes nu end før. Før ytrede det ærede Mindretal, at han — skønt jeg som sagt formoder, at han har en temmelig betydelig Indsigt i disse Ting — dog ikke vilde drifte sig til at give saadanne regulatoriske Bestemmelser, som omtales i Nr. 19. Nu, da